

DEDICATIO.

viri ad magnanimitatem facti, in me extant
 merita, ut ingratitude notam effugere nul-
 lus possim, si animum ipsi deditum & devotum
 non testatum faciam eo signo, quo possum, quoq;
 soleo fautorum meorum magnificam munifi-
 centiam, & munificam magnificentiam depra-
 dicare. Etenim cum omnibus virtutibus me af-
 fectum esse cupiam, tum nihil est, quod malim,
 quam me & gratum esse & videri. Mearum
 quidem partium erat, stylum meum converte-
 re ad ipsummet dn. parentem tuum, & virtu-
 tes ejus in tabulâ per amplâ depingere: Sed histo-
 ria Hectoris & Alexandri Magni animum hunc
 mihi eripuit: è quib. ille apud Comicum ait; Cu-
 pio laudari, sed à te viro laudato: iste, neque
 pingi, neq; fingi nisi à præstantissimis artifi-
 bus, Apelle & Lysippo voluit, & Achillem præ se
 felicem ad tumultum ipsius cum gemitu prædi-
 cavit, quòd ille virtutum suarum præconem
 Homerum nactus esset. Hæc cum paulò altiùs
 perpenderem, Nobilissime Josua, sic apud me
 mussitavi: Parentem tuum, Franconia suæ cla-
 rissimum sidus, virumq; laudatissimum, à viro
 laudato, & Franconia illo Vergilio, Melisso, vel
 Taubmanno ejusdem Ovidio, laudari potuisse, à
 me non posse, qui sum quotacunq; Reip. litera-
 riæ pars. Verùm enim verò, ne hæc mea tenuitas
 ingratitude notam mihi inureret, ad te,
 quem